

Zitting 1981

17 016 (R 1188)

Postakten van Rio de Janeiro, 26 oktober 1979

Nr. 1

Ter griffies van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 18 augustus 1981. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven op uiterlijk 17 september 1981.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 11 augustus 1981

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 62, juncto artikel 60, tweede lid, en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, alsook naar het eerste lid van artikel 24 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij de tekst over te leggen van de volgende, op 26 oktober 1979 te Rio de Janeiro tot stand gekomen akten (Trb. 1981, 75):¹

1. Algemeen Reglement van de Wereldpostunie, met Slotprotocol
2. Algemeen Postverdrag, met Slotprotocol
3. Overeenkomst betreffende de postpakketten, met Slotprotocol
4. Overeenkomst betreffende de postwisseldienst en de reispostbons
5. Overeenkomst betreffende de postchequedienst
6. Overeenkomst betreffende de verrekenzendingen
7. Overeenkomst betreffende de invordering van waarden
8. Overeenkomst betreffende de internationale spaarbankdienst

Een toelichtende nota bij deze akten gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd, met uitzondering van de Overeenkomst betreffende de invordering van waarden, die alleen voor de Nederlandse Antillen zal gelden en de Overeenkomst betreffende de internationale spaarbankdienst, die alleen voor Nederland zal gelden.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogerge-noemde stukken op 18 augustus 1981 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
A. A. M. van Agt

¹ Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

TOELICHTENDE NOTA

De akten die de basis vormen voor de samenwerking tussen de leden van de Wereldpostunie* zijn te onderscheiden als volgt:

1. De Constitutie, die betrekking heeft op de beginselen waarop de Unie berust en een permanent karakter draagt.
2. De overige Akten (het Algemeen Reglement, het Wereldpostverdrag met uitvoeringsreglement en een aantal Overeenkomsten betreffende bijzondere postale diensten); deze hebben betrekking op de overige bepalingen van organisatie en werkwijze van de Unie, alsmede op de zuiver zakelijke bepalingen betreffende de postdienst; deze Akten dragen een tijdelijk karakter.

Uit de bovengenoemde onderscheiding vloeit een herzieningsprocedure voort, waarbij de permanente Akte wordt herzien, c.q. aangevuld door middel van een daartoe strekkend Protocol en waarbij de overige Akten telkens na ieder Congres geheel worden vervangen. Ook op het XVIIIde Congres, dat van 12 september tot 26 oktober 1979 te Rio de Janeiro werd gehouden, is overeenkomstig de bovenomschreven procedure te werk gegaan.

A. Constitutie

Tijdens het Congres is ernaar gestreefd wijzigingen in de bepalingen met een permanent karakter te vermijden; de Constitutie behoefde op geen enkel punt wijziging.

B. Algemeen reglement

Wat het Algemeen Reglement betreft hebben de wijzigingen voornamelijk betrekking op:

1. De Uitvoerende Raad

a. De Raad werd een grotere bevoegdheid verleend met betrekking tot de aanpassing van het plafond der gewone uitgaven van de Unie. Was deze bevoegdheid tot nu toe beperkt tot een overschrijding van het plafond ten einde rekening te houden met de gevolgen van salarisverhogingen die worden toegepast in het kader van het z.g. gemeenschappelijk VN-systeem, voortaan zal de Raad ook ten aanzien van andere dan personele uitgaven bevoegd zijn het plafond nader aan te passen.

b. Het Congres heeft de huidige bevoegdheden van de Raad tot benoeming en bevordering van de op het Internationale Bureau werkzame topfunctionarissen nagenoeg geheel gedelegeerd aan de directeur-generaal, zulks in overeenstemming met de praktijk die gevolgd wordt in het gemeenschappelijke systeem der Verenigde Naties. De Raad behoudt nog wél de bevoegdheid tot benoeming en bevordering in de rang van onder-directeur-generaal. Nieuw is daarbij dat deze functionarissen zoveel mogelijk uit verschillende regio's en uit andere dan die van de directeur-generaal en de vice-directeur-generaal afkomstig moeten zijn.

2. De Raad voor Poststudies

a. De toegenomen omvang en zwaarte van de taken die aan de Raad worden toevertrouwd gaven het Congres aanleiding om de organisatiestructuur enigszins te wijzigen. Een afzonderlijke post van vice-president werd ingesteld. Deze zal belast worden met een coördinerende taak ten aanzien van de studies voor zover die voor de ontwikkelingslanden van belang zijn. De huidige vice-presidenten, die in feite commissiepresidenten zijn, zullen voortaan als zodanig worden aangeduid. Evenals voorheen de vice-presidenten, hebben de commissiepresidenten zitting in het z.g. Comité directeur en zijn zij toegelaten als waarnemer bij de vergaderingen van de Uitvoerende Raad.

* Zie Trb. 1975, 91

b. De leden van de Raad die volgens de criteria van de Verenigde Naties als «dékavorisés» worden aangemerkt, zullen voortaan ten behoeve van hun vertegenwoordiger, die aan de jaarlijkse vergaderingen van dit orgaan deelneemt, een reiskostenvergoeding ontvangen.

3. *Verkiezingsprocedure directeur-generaal en vice-directeur-generaal*

De procedures die in acht moeten worden genomen bij de verkiezing van de directeur-generaal en de vice-directeur-generaal werden verfijnd. Regelen zijn gegeven met betrekking tot de aankondiging van de vacatures aan de lid-staten en de termijnen waarbinnen deze hun kandidaten naar voren kunnen brengen. Voortaan zullen de zittende directeur-generaal en vice-directeur-generaal zich, buiten de Regering van het land welks nationaliteit zij bezitten om, kandidaat kunnen stellen voor een tweede ambtstermijn.

4. *Talen*

Onder handhaving van het Frans als enige officiële taal van de Unie heeft het Congres, naast het Frans, Engels, Arabisch en Spaans, thans ook het Chinees, Duits, Russisch en Portugees als talen toegelaten voor de vervaardiging van documenten. In tegenstelling tot de kosten van vervaardiging van documenten in de eerstgenoemde groep van talen, die geheel voor rekening van de Unie komen, worden die voor de nieuw toegelaten talen slechts door de Unie gedragen tot een maximum van 50 000 Zw. fr. per jaar en per taal.

5. *De financiën van de Unie*

a. Het Congres aanvaardde het principe van zelffinanciering van de Unie, waarbij de ledencontributies niet meer achteraf en op basis van de werkelijke netto-uitgaven over het afgelopen jaar worden betaald, doch – evenals in de andere gespecialiseerde organisaties van de VN – vooraf en gebaseerd op het budget dat voor het komende jaar is vastgesteld. De rol van geldschieter die de Zwitserse Confederatie sedert de oprichting van de Unie heeft vervuld is hiermede beëindigd. In samenhang hiermede werd in de vorming van een reservefonds voorzien dat bestemd is om tijdelijke financieringskortingen te overbruggen. De Zwitserse regering blijft ook in de gewijzigde situatie bereid om zo nodig kortlopende leningen aan de Unie te verschaffen.

b. Het plafond van de uitgaven van de Unie voor de jaren 1981 (Zw. fr. 17 166 500 tot en met 1985 (Zw. fr. 18 556 400) werd, behoudens nadere aanpassing door de Uitvoerende Raad, vastgelegd. Bij de vaststelling van het niveau is rekening gehouden met een zekere toename van de activiteiten van het Internationale Bureau en een daarmee gepaard gaande bescheiden personeelsuitbreiding.

C. Wereldpostverdrag en overeenkomsten

Met betrekking tot de wijzigingen in het Wereldpostverdrag en de Overeenkomsten betreffende bijzondere postale diensten moge worden volstaan met het vermelden van de belangrijkste vernieuwingen.

a. De bepalingen betreffende de dienst der waardezingen, tot dusver opgenomen in de Overeenkomst betreffende de brieven met aangegeven waarde, werden geïntegreerd in het Wereldpostverdrag. De integratie leidt tot een harmonisatie van de bepalingen die enerzijds voor waardebrieven en anderzijds voor gewone postzendingen gelden; zij zal, naar wordt verwacht, tot een ruimere deelneming door de lid-staten aan de uitvoering van de dienst der waardezingen leiden. Overigens behouden de landen die nog niet tot de uitvoering van deze dienst konden overgaan daartoe ook in de nieuwe situatie de vrijheid. Het aantal Overeenkomsten betreffende bijzondere diensten werd hierdoor van acht tot zeven teruggebracht.

b. De basisporten voor briefpostzendingen in het internationale verkeer werden onder invloed van kostprijsverhogende factoren met 50% verhoogd. Rekening houdend met de realiteit dat er in de wereld sterk uiteenlopende welvaartsniveaus en grote verschillen in kostprijzen bestaan, hebben de leden de bevoegdheid om de nieuwe basisporten met maximaal 100% te verhogen, dan wel met 70% te verlagen, al naar gelang de omstandigheden in de diverse landen daartoe nopen. Onder bepaalde voorwaarden mogen de lid-staten een boven het maximum van 100% uitgaand verhogingspercentage toepassen. De lid-staten die uit hoofde van een rationalisatie van hun dienst hun internationale en binnenlandse tariefsystemen wensen te harmoniseren mogen thans binnen het kader van de internationale tariefstructuur de daartoe nodige verfijningen aanbrengen. Onder bepaalde voorwaarden mogen zij met name kleinere gewichtscoupires en met kleinere bedragen opklimmende tarieven hanteren. Het maximum recht voor vrijwel alle bijzondere diensten werd verhoogd.

c. De uit te keren schadevergoeding bij verlies van een aangetekende zending werd met 50% verhoogd. Voortaan zijn de lid-staten verplicht om deze schadevergoeding ook uit te keren bij totale beroving of beschadiging van de inhoud van een aangetekend stuk. Nederland paste deze maatregel reeds toe op onverplichte basis.

d. De vergoedingen die de landen elkaar uitkeren voor de doorvoer van briefpost per trein, c.q. met scheepvaartmaatschappijen werden verhoogd en weerspiegelen de sterke stijging van de transportprijzen over de afgelopen vijf jaar. Ook homologeerde het Congres de op onderhandelingsbasis tussen de Uitvoerende Raad en de luchtvaartmaatschappijen overeengekomen hogere basisvergoeding voor het vervoer van luchtpost. Voorts is de vergoeding welke door het land van afzending wordt uitgekeerd aan landen waaraan het meer post verzendt dan het daarvan ontvangt (de z.g. eindvergoeding) zeer aanzienlijk verhoogd; zij zal bovendien reeds, vooruitlopend op de inwerkingtreding van de Akten, met ingang van 1 januari 1981 worden toegepast. De hier genoemde wijzigingen, vooral de laatstgenoemde, zullen tot een bedrag van meer dan 60 mln. gld. per jaar van invloed zijn op de kosten die verbonden zijn aan de hier te lande verzonden post voor het buitenland (zitting 1979-1980, 15 709, stuk nr. 4, blz. 2).

e. Een overeengekomen verhoging van de tussen de landen af te rekenen vergoedingen voor postpakketten zal in de door het publiek te betalen tarieven tot uitdrukking komen.

f. De maximaal uit te keren schadevergoedingsbedragen in geval van verlies, beroving of beschadiging van postpakketten werden met 50% verhoogd.

g. De bepalingen voor «genormaliseerde» briefpostzendingen werden nader aangevuld. Naast een reglementering van de afmetingen en de plaatsing van het adres zijn thans ook regels gesteld met betrekking tot een z.g. neutrale zone (een zone vrij van tekst) rondom het adres, de sluiting van sommige soorten genormaliseerde zendingen en de eigenschappen van het voor enveloppen te bezigen materiaal. De bevoegdheid van de lid-staten om op internationale zendingen die niet aan de normen van genormaliseerde zendingen voldoen een hoger tarief toe te passen werd uitgebreid tot zendingen boven 20 gram. Nederland zal van deze bevoegdheid geen gebruik maken. Het stelt zich, evenals tot dusver, op het standpunt dat ook door minder ingrijpende maatregelen zoals voorlichting, het met de eisen beoogde doel kan worden bereikt.

h. De lid-staten kunnen voortaan de aanneming weigeren van massazendingen, afkomstig van afzenders woonachtig in andere lid-staten, die, na aldaar ter verzending te zijn gereedgemaakt, door of namens hen in een ander land worden ter post bezorgd. Nederland zal van deze bevoegdheid waarvan de toepassing tot negatieve reacties aanleiding kan geven, naar het voorkomt geen gebruik maken.

i. De vergoedingen die de landen aan elkaar uitkeren voor de uitbetaling van postwissels werden verhoogd. In overeenstemming hiermede werd het maximumrecht dat de landen voor de verzending van postwissels naar het buitenland mogen heffen eveneens verhoogd.

j. De Overeenkomst betreffende de Postgirodienst werd op enkele punten gewijzigd. De benamingen «gegarandeerde betaalkaart» en «gegarandeerde cheque» werden vervangen door de benaming «postcheque». De postcheque nieuwe stijl biedt de mogelijkheid om, in onderling overleg tussen de betrokken lid-staten, niet slechts geld aan de postkantoren op te nemen doch eveneens om betalingen aan derden te verrichten.

D. Slotopmerkingen

Nederland dat gedurende twee opeenvolgende termijnen van vijf jaar een zetel heeft bezet in de Uitvoerende Raad moest deze reglementair aan een andere lid-staat afstaan.

Nederland werd herkozen als lid van de Raad voor Poststudies en werd belast met het voorzitterschap van een der zeven commissies van die Raad, te weten de Commissie «L'avenir des services postaux».

De Akten van Rio de Janeiro zijn ingevolge de onderscheiden slotbepalingen op 1 juli 1981 in werking getreden. De voor de goedkeuringsprocedure benodigde definitieve verdragsteksten zijn eerst in een zo laat stadium ter beschikking gekomen dat niet meer vóór die datum de parlementaire goedkeuring kon worden gevraagd. Derhalve wordt thans op de voet van artikel 62, tweede lid, van de Grondwet achteraf de goedkeuring van de Staten-Generaal gevraagd.

De Akten betreffende het Algemeen Reglement en het Wereldpostverdrag zullen gelden voor het gehele Koninkrijk. Wat de Overeenkomsten betreffende de bijzondere diensten aangaat zal de gelding, voor wat het Koninkrijk betreft, als volgt zijn:

- de Overeenkomst betreffende de postpakketten: voor het gehele Koninkrijk,
- de Overeenkomst betreffende postwissels en de reispostbons: voor het gehele Koninkrijk,
- de Overeenkomst betreffende de Postgirodienst: voor het gehele Koninkrijk,
- de Overeenkomst betreffende de verrekenzendingen: voor het gehele Koninkrijk,
- de Overeenkomst betreffende de invordering van waarden: alleen voor de Nederlandse Antillen,
- de Overeenkomst betreffende de internationale spaarbankdienst: alleen voor Nederland,
- de Overeenkomst betreffende de abonnementen op dagbladen en periodieken: in het geheel niet voor het Koninkrijk.

De twee laatstgenoemde Overeenkomsten hebben – ook in hun vroegere vorm – nimmer voor de Nederlandse Antillen gegolden; de Overeenkomst betreffende de invordering van waarden en de laatstgenoemde overeenkomst gelden sinds geruime tijd niet meer voor Nederland, omdat er voor de onderhavige dienstverleningen onder de Nederlandse omstandigheden economisch meer verantwoorde alternatieven bestaan.

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
D. F. van der Mei